

Obecní noviny

Nedachlebice

Ročník XXIII.

Vydává obecní úřad

3/2021

II. Traktoriáda

Rozloučení s prázdninami

Rybářské závody

Letošní
léto
v Nedachlebicích

Výstava 120 let od příchodu Jana Vítka

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, sousedé, kamarádi, nastal čas sběru trnek. Nebo spíše čas, kdy se všechny polní úspěchy ukládají do sklepů, na půdy, do bedýnek a ano, i do beček. Vždyť si všichni zasloužíme mít radost z vypěstované velké dýně, plných bedýnek brambor, zavařených okurek, rajčat, paprik a před zimou i vypálené slivovice. Od posledního podzimu jsme prožili těžký rok a já doufám, že nás čeká ke konci roku zasloužený a hlavně klidný odpočinek. I já, a mluvím určitě za celé zastupitelstvo, Vám přejeme pohodový podzim a před zimou dostatek dřeva – pokud s ním topíte, nebo dobré smlouvy na plyn či elektřinu.

Od posledních novin v červnu jsme se měli možnost několikrát sejít. Ať už na společném fandění českým fotbalistům na ME, nebo na obecní grilovačce. V areálu TJ jezdily naposledy RC auta – tentokrát jako Mistrovství České republiky. U penzionu jsme umístili pamětní desku a na sále byla právě proto výstava ke 120 letům od příchodu pana nadučitele Jana Vítka do obce a večer pak i skvělý koncert. Za přípravu této výstavy zaslouží Zuzka Hrnáková velké poděkování. Největší akcí letošního léta každopádně byla II. Traktoriáda. Chlapci i děvčata z pořadatelské skupiny se připravili na výbornou a je třeba jim zatleskat. Skvělá akce. Konečně začal také fotbal. Jak „A“ tým, tak žáci se můžou předvést, co se za ten rok distančního fotbalu doma naučili...

Asi jste si všimli, že naše obec nebyla prezentována na Slavnostech vína. Nebyli jsme jediní, jen z našeho Mikroregionu chyběly tři obce (Prakšice, Březolupy a my). U nás se sešlo několik příčin, z nichž tou hlavní byly přehnané požadavky Klubu kultury a města na krojované v průvodu, kdy se díky nesmyslnému formuláři nakonec odhlásili i všichni dva původně přihlášení krojovaní. Myslím si, že tato neúčast nás v příštím roce nastartuje a do průvodu půjde půlka obce.

V létě jsme také nezapomněli s výstavbou, vše se ale stihnout nedalo. V době, kdy píšu tyto řádky, ještě není předána akce – oprava oken a výměna kotlů v bytech nad školkou a taktéž se dokončuje rozšíření hřbitova. Vy, co jste se ale přes plot dívali, určitě už víte, že dostavba nebude dlouho trvat. Máme slíbeno, že do Dušiček bude hřbitov dobudovaný. Tedy alespoň hroby, chodníky a celkové oplocení. Zároveň bychom chtěli stihnout opravit i vady uložení původních vpustí a starou dlažbu. V zimě pak dojde k vykácení všech smrků a následně jejich nahrazení novou výsadbou. V plánu máme ještě středovou mlatovou

cestu na jižní stranu hřbitova, kde by měl být umístěn mezi stromy dřevěný kříž. Tyto další práce bychom chtěli stihnout do začátku letních prázdnin.

Ne všechny změny probíhají rychle. Příkladem drobná stavba – Kanalizace Rybníček – realizovaná na jaře. Teprve v tomto týdnu se podařilo dát dohromady všechny podklady od vyjadřujících se subjektů a byla zahájena finální kolaudace. Stejně tak se zdržuje dostavba vodovodu na Horním konci. A tak je to se vším. Víze, že na podzim bude stát montovaná stavba na Sběrném dvoře, vzala za své se zdražením kovů natolik, že jsme začali s projektováním normální zděné stavby. Zde by měl být umístěn lis na drobný tříděný odpad, čímž bychom chtěli v příštím roce opět ušetřit část nákladů na svoz odpadu.

A k odpadům všeobecně. Jak víte, po schválení zákona o odpadech k 1. lednu 2021 a konečně po schválení prováděcí ministerské vyhlášky k tomuto zákonu v srpnu, jsme mohli přistoupit k vytvoření vlastních obecních vyhlášek o odpadech a o poplatcích za odpad. Obě jsou připraveny. Na zastupitelstvu dne 22.9.2021 projdou schvalovacím procesem a měly by platit od 1. ledna 2022. Jak jsme slíbili, pro ty domácnosti, které třídí a zároveň neprodukují nadměrné množství odpadu, je připravena sleva 50,- resp. 100,- z poplatku na každou osobu v dané domácnosti. Jak sami ale víte, odpadový zákon ukládá obcím nové povinnosti, hlavně tedy zvýšit míru tříděného odpadu a snížit množství odpadu komunálního, a to do roku 2029 z dnešních 200 kg na osobu a rok na 120 kg/osobu/rok. V Nedachlebicích se nám zatím odpad daří snižovat. Vypadá to, že bychom mohli splnit limit 200 kg. V případě nesplnění tohoto limitu začne obec platit za komunální odpad 800 korun za tunu odpadu. Tedy navýšení o 300 Kč/tunu. V příštích a dalších letech je to navyšování poplatku ještě razantnější. A pokud příkladem obec v roce 2029 nesplní oněch 120 kg na osobu a rok, zaplatí za každou tunu 1850 Kč. Během pár let se tedy dostane odpadové hospodářství obce do velmi silného mínusu. Doplatek obce do tohoto systému tak může přerůst nad milion korun ročně. Z těchto čísel se dá jasně odvodit, že pokud budeme produko-

vat komunální odpad jako dnes, nebude poplatek občana 500Kč udržitelný a bude muset následovat razantní zdražení, tak jak se děje ve všech obcích okolo nás. Zákon obci také prikazuje zveřejnit všechny náklady na odpadové hospodářství za předcházející kalendářní rok. Tato čísla budou koncem ledna zveřejněna a k dispozici všem občanům. Tolik k odpadům.

Velkým tématem je pro většinu našich občanů cyklostezka do Bílovic. Na náš popud se tímto začal zabývat Mikroregion Za Moravů, který objednal studii nazvanou Cyklostezka Za Moravů (Jarošov-Šarovy, Jarošov-Zlámánek s odbočkami do Kněžpole, Topolné, Mistřic a Částkova). Proběhlo už několik jednání s firmou Traffic Design, která příkladem realizovala pro město Zlín trasu Otrokovice-Zlín - Lužkovice. Tato firma byla vybrána jako projektant a bude nám s trasou vypomáhat. Pro naši etapu,

Dávkořez na reflexní prvky

tedy Bílovice-Nedachlebice, byly vybrány dvě možnosti. Jedna je spíše výletní a s největší pravděpodobností bude projektována pouze jako zpevněná, druhá – a ta nás zajímá nejvíce, by měla obsloužit obec co do rychlosti, krátkosti a bezpečnosti pro cyklisty, chodce a další občany. Měla by být asfaltová, obsahovat osazenou zeleň, několik odpočívadel a také pouliční osvětlení. Osobně musíme přes zimu a v příštím roce začít jednat se všemi majiteli pozemků, po kterých by mohla tato stezka vést, a části pozemků vykoupit. Já doufám, že tak jak je velká poptávka po této cyklostezce, tak bude pozitivní i vůle majitelů a podaří se nám všechny pozemky (cca 115 majitelů) až do Bílovic (tedy i na jejich katastru – 65 majitelů) vykoupit. V některých případech budeme také po dohodě s majiteli směřovat za námi už vlastněná pole.

I nadále připravujeme výstavbu čtyř mokřadů v Kupčínku za rybníčkem Lipina. V tuto chvíli máme na stole snad všechny povolení od okresních po krajské úřady životního prostředí a myslím si, že do konce září dostaneme povolení kácení náletu. V příštím roce by pak mohla proběhnout samotná výstavba. V rámci prací bychom chtěli zároveň opravit hráz Lipinského rybníku a opravit propustek přes

potok. Z dalších výstaveb na této straně obce určitě všichni sledujete cestu do Pasčivska. V prosincových novinách bychom už mohli vědět, zda cestu dodělali před termínem, nebo budou pokračovat na jaře 2022. Samotný projekt má podmínku ukončení v dubnu následujícího roku. Po této dostavbě bychom chtěli začít opravovat naši cestu na Podbůdí (od křižovatky k obci po most Na drahách). Podařilo se od ministerstva pro místní rozvoj sehnat dotaci, její výše je dána částkou, ne však procenty. Protože stavební práce hodně zdražují, nevíme, zda se bude jednat o původně slíbených 80%, nebo příspěvek státu bude někde kolem 60% z celkové ceny. Je třeba si uvědomit, že oprava 380 metrů cesty byla v lednu naprojektována na cca 4.900.000 Kč, a jen dnes mluvíme o ceně cca 5.500.000 Kč. Po zimě se asi dostaneme k šesti milionům. Což je skoro polovina ročního příjmu rozpočtu obce. Když se nám podaří a do zimy navíc povyměňujeme pozemky pod zaužívanou cestou od točny po křižovatku pod kompostárnou a tuto cestu necháme na jaře opravit, dostaneme zpevněný okruh Podbůdí, který bude moci další zastupitelstvo využít pro opravu posledního velmi špatného úseku cesty – tedy od márnice po točnu. I zda

však bude muset dojít k výkupu, prodeji, či směně pozemků. Obec může opravit jen to, co jí patří. Máme zde ještě jeden dluh. Hned po zimě bychom chtěli instalovat novou průlezku na dětském hřišti na Hliníkách. Tolik k Podbůdí. Nezahálíme ale ani na Holýškách. Za cca týden bychom se měli dozvědět, zda jsme prošli dotací od Národní sportovní agentury, a opravili bychom zbytek oplocení sportovního areálu, včetně sítí za brankami na tréninkovém hřišti. Myslím si, a místní mi dají určitě za pravdu, že rezavé zprohýbané plechy už nejsou důstojným oplocením – a k tomu na svrchovaném území.... Na dlážděnou cestu přes most budeme zkoušet sehnat peníze v příštím roce. Úprava prostranství kolem OÚ v rámci zvýšení bezpečnosti se dostala do finální fáze projektu. Ten bude přes zimu hotový a zatím máme na výstavbu chodníků, osvětleného přechodu a nových parkovacích míst příslibené dotace. Zda budou, ukáže se v létě příštího roku. Tou dobou už doufám bude připravovaný projekt úpravy cest, parkovišť, kanalizace, chodníku a vůbec celého prostoru Na Rybníčku. Rozpláňovaného máme mnoho. Často se stává, že narážíme na problémy s neochotou úpravy hranic pozemků. Nechceme nikomu v žádném případě uškodit, ale pokud bude majitel trvat a pozemek, na kterém je chodník, nebo cesta neprodá, nemůže se v daném místě ani opravovat, ani nic nového stavět. A pak lpěním na metru či dvou trpí celá obec.

Schválně jsem se v průběhu celého dlouhého úvodu nevyjadřoval k hygienické situaci. Myslím, že všichni máte mediální masáže dost. Že se chováme zodpovědně je vidět, a to jestli se někdo nakazí, no ono při chřipce před pár lety těch nemocných bylo taky moc a nikde nic, kromě návštěv v nemocnicích zavřeno nebylo... Tečka, nechci se vyjadřovat. Musíme hledět do budoucnosti.

A tak doufám, že Vás budu moci pozvat v sobotu 11.12. na sále na vystoupení vizovického divadla DNO s hrou trojice autorů Cimrman, Svěrák, Smoljak - AKT. Už předem Vás na divadelní představení plné humoru zveme a doufáme, že tak smíchem ukončíme tento divný rok.

Starosta obce J. Jandouš

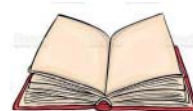
Vandalové jsou všude, i Nad zahradami

Informace z knihovny

Léto už je nenávratně pryč a nastává doba dlouhých večerů. K nim neodmyslitelně patří šálek čaje a dobrá kniha. Ráda bych pozvala všechny čtenáře, aby si přišli vybrat – máme nové knihy (Caplinová, Mornštajnová, Poncarová a další). V září přišly také nové knihy z výměnného fondu z Uherského Hradiště. Tak určitě přijďte, je z čeho

vybírat. Také budu ráda, když si do knihovny najdou cestu další, noví čtenáři jakékoliv generace.

Přeji vám všem krásný podzim a budu se na vás v knihovně těšit.

V. Juřenová, knihovnice

Společenská kronika (květen, červen, červenec, srpen, září 2021)

Narození:

29.5.2021	Vávra Adam	rodiče: Vávrová Eva č.p. 202 Vávra Miloš
17.6.2021	Jurčová Viktorie	rodiče: Jurčová Petra č.p. 122 Jurča Ondřej
18.6.2021	Říhová Zora	rodiče: Jurčová Hana č.p. 293 Říha Karel
15.7.2021	Lapčíková Leticie	rodiče: Lapčíková Kateřina č.p. 314 Lapčík Roman
6.8.2021	Urubová Karolína	rodiče: Urubová Kristýna č.p. 88 Uruba Miroslav

Sňatek:

24. 4. 2021	Šíková Petra č.p. 65 Mikel Zdeněk
10.7.2021	Zlámálík Radek č.p. 136 Kočicová Štěpánka
12. 7. 2021	Knot Stanislav č.p. 68 Knotová Lenka
24.7.2021	Kovár Petr č.p. 90 Kučerová Olga
24. 7.2021	Koníček Radek č.p. 279 Hašuljak Ljudmyla
4. 9. 2021	Kateřina Řešetková č.p. 301 Jiří Ryška
11. 9.2021	Koňářková Eliška č.p. 267 Bednařík Richard

Občané, kteří se v měsících duben, květen a červen dožívají významného životního jubilea:

50 let	70 let
Šubarda Radim č.p. 139	Pekár Jozef č.p. 292
60 let	75 let
Štaubert Milan č.p. 155	Kaňovská Anna č.p. 231
Škráček Milan č.p. 107	Čumíček Pavel č.p. 278
Zlámálík Pavel č.p. 246	Šubarda Stanislav č.p. 267
Vyklický Josef č.p. 292	
65 let	85 let
Harkabuzíková Marie č.p. 289	Hubáčková Marie č.p. 28
Dostálěk Vojtěch č.p. 294	
	90 let
	Hráčková Marie č.p. 86

Úmrtí:

† 15. 6.2021	Jánoš Antonín	Nedachlebice č.p. 208
† 27. 6.2021	Hubáček Vojtěch	Nedachlebice č.p. 112
† 29. 7.2021	Duda František	Nedachlebice č.p. 25
† 30. 7.2021	Dostálěk František	Nedachlebice č.p. 15

Matrika OÚ Nedachlebice

V mateřské škole jsme zahájili nový školní rok

První týden po prázdninách téměř v plném počtu.

Děti se do školky zjevně těšily! Bylo znát, že zase po čase a prázdninovém odpočinku rády vidí své kamarády, paní učitelky, vrací se ke svým již známým a oblíbeným hrám a činnostem. Ale jsou také plné očekávání, hledají nové podněty k tvořivým hrám, objevují organizačně pozměněné hrací kouty a zkoumají jejich praktické využití, nacházejí nové pomůcky a hračky ve třídě, seznamují se s nabídkou doplněných knih, naučné literatury a leporel v dětské knihovničce, osvojují si pravidla komunikace a chování mezi vrstevníky i dospělými, snaží se jim přizpůsobovat a respektovat.

Naši nováčky - letos samá tříletá děvčátka, která v září posílila řady v dětském kolektivu, slízičku od prvopočátku neuronila a počáteční odloučení od rodičů a adaptaci na nové prostředí nesou po citové stránce velmi statečně. Vždyť mají silnou oporu starších kamarádů, letos celkem početné skupiny devíti předškoláků, plnicích povinné předškolní vzdělávání! Právě na předškolní děti budou po celý rok postupně kladeny zvýšené po-

žadavky ve všech oblastech vzdělávání tak, aby na konci předškolního období dosáhly potřebných kompetencí a byly dobře připraveny na začátek školní docházky. Tyto cíle chceme dosáhnout neodmyslitelně za přímé spolupráce a koordinace s rodiči dětí a jsme přesvědčeni, že se nám to společně podaří!

A jaké překvapení děti v úvodu roku opravdu pobavilo a rozesmálo?

Přijel za námi herec Slováckého divadla

pan Pavel Majkus s pohádkami, hádankami, obrázky a interaktivním programem, do něhož se děti bezprostředně zapojovaly a odvázně spolupracovaly.

Silný kulturní zážitek v prvních zářijových dnech umocnilo kulturní vystoupení oblíbených postav Truhlíka a Truhlíčky ze zlínského divadla, kteří u nás v mateřské škole nebyli poprvé a tentokrát dětem zahráli hudebně naučnou pohádku O skřítkovi „Zubykazovi“.

Těšíme se společně s dětmi ještě na teplé podzimní dny, kdy nám snad „babí léto“ umožní užít si zážitkových vycházek a výletů s pozorováním a objevováním krás a změn v okolní přírodě. Protože pokud chceme děti učit o přírodě, není nic lepšího a efektivnějšího, než je to učit v přírodě! Aktivními praktickými prožitkovými aktivitami si děti nejlépe osvojují a rozvíjejí základní poznatky, postoje a hodnoty o přírodním prostředí.

Naší snahou je rozvíjet soustavně citlivý přístup dětí k rostlinám, zvířatům, k přírodě živé i neživé, podporovat jejich zájem, zvědavost o dění ve všech ročních obdobích.

Věříme, že celý nový školní rok budeme s dětmi i rodiči sdílet a prožívat jen a jen radostné chvíle bez nepříjemných omezení a s úsměvem a ve zdraví se scházet v naší mateřské škole!

Za kolektiv MŠ A. Krhovská, ředitelka MŠ

Základní škola Bilovice

Začal nový školní rok, na který jsme se těšili. S ním přišly sice nové povinnosti, ale ty jsme zatím hravě zvládli. Hladce proběhlo i testování našich žáků ve třídách. Za bezproblémový průběh děkujeme i všem rodičům.

V základní škole máme letošní školní rok 2 třídy prvňáčků a do konce 3 třídy šestáků. Počet žáků se v základní škole rozrostl na 376.

Jsmo přesvědčeni, že tentokrát nám bude přát více štěstí a celý rok strávíme společnou prací ve škole. Přeji všem zaměstnancům školy, dětem i jejich rodičům hodně dobrých výsledků a pevné zdraví.

Mgr. Tomáš Mlčoch, ředitel školy

Krátce s NEDAKlubovnou

V minulém školním roce jsme se s Nedaklubovnou z důvodů přetrvávajících omezení mnohokrát sejít nemohli, ale i přesto jsme stihli krátký výšlap na Větrák, kde jsme se zabavili míčovými hry, přetahování lanem a BINGEM.

Vyzkoušeli jsme závody s papírovými vlaštovkami a na závěr školního roku jsme se pustili do bojovky Hledání ztraceného dračího vejce.

Po úspěšném hledání malého draka nám obec zajistila odvoz na grilovací večer, který se uskutečnil na hřišti. I letos na děti čekalo závěrečné opékání špekáčků. Doufám, že se dětem zábavné odpoledne líbilo a že se nám podaří se sejít i v tomto školním roce.

V případě zájmu se budu na děti těšit v poslední den pracovního týdne v obvyklý čas 16:30 hod. sraz před místní knihovnou.

tel. kontakt 777 213 562

Pěkné podzimní dny a hodně zdraví přeje NEDAKlubovna.

P. Němečková

Křesťanské okénko

Rozloučení s prázdninami u včelína

Nový jáhen ve farnosti

Bůh v mém životě aneb síla rozhodnutí

Jmenuji se František Šary a narodil jsem se v roce 1974 v Popradě na Slovensku, pod Vysokými Tatrami. Můj život plynul v dětství úplně stejně jako životy dalších dětí v Československu. Po skončení střední školy jsem přemýšlel co dál a svoje poslání jsem viděl ve školství a v učení. Nastoupil jsem jako osmnáctiletý mladík na základní školu jako učitel. Za 26 let ve školství jsem za katedrou zažil nádherný čas a poznal spoustu kolegů a žáků. Studium na vysoké škole a tragické úmrtí mojí sestry poznamenaly můj další život a já jsem se začal víc než na Boha, ke kterému jsem měl velmi blízko, soustředit na svou práci, kterou jsem miloval. V roce 2002 mě oslovila skupina občanů v obci, kde jsem učil, abych kandidoval na funkci starosty. Na Slovensku je přímá volba starosty, a tak jsem při dalších čtyřech kandidátech necítil šanci vyhrát. Hospodin však rozhodl jinak, volby jsem vyhrál a ve svých 28 letech jsem se stal starostou obce s 1450 obyvateli. V té době moje pedagogická činnost směřovala moje kroky k modernímu učení a k rodinné škole, kterou jsme s kolegyní prosazovali navzdory neochotě některých kolegů. A najednou jsem se stal ve funkci starosty obce i zřizovatelem školy. Kromě

toho jsem už pár let obhajoval práva učitelů a školských zaměstnanců ve školských odborech a dosáhli jsme i úspěchů v podobě navýšení platů a zlepšení pracovních podmínek. Můj život byl tedy na vrcholu růstu a úspěchu a měl jsem i solidní sociální zabezpečení. Nicméně někde hluboko v srdci jsem cítil, že postavení, dobrý plat a úspěch není všechno, co ke svému životu potřebuji. Po návštěvě poutního místa Medžugorie se ve mně opět ozvalo volání ke kněžství. Dost mě to vylekalo a já jsem chtěl odpověď na mnoho otázek, které přicházely do mé mysli. Zpovědník v Medžugorii mi navrhl řešení, které se mi zdálo přijatelné – začal jsem studovat na Teologické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě, kterou jsem ukončil, a následně se přihlásil do semináře. V tu chvíli už se můj život odehrával ve znamení biblického „zanechal všechno a následoval Boha“. Ukončil jsem čtvrté volební období ve funkci starosty a po 16 letech práce pro občany a 26 letech ve školství a v odborech (souběžně) změnil svůj život od základů a nastoupil do Teologického konviktu v Olomouci (přípravný ročník). Po jeho absolvování rozhodl otec arcibiskup, že

půjdu na další studium do Říma. Tam jsem prožil dva nádherné roky v Nepomuce – papežské koleji (kněžském semináři). Letos v červnu jsem byl vysvěcen na jáhna za farnost Lidečko, kde mě přijali za svého. Rozhodnutím otce arcibiskupa jsem dostal umístění ve farnostech Bílovice a Březolupy. Toto rozhodnutí jsem přijal s radostí,

protože oblast Slovácka je pro mě dalším z domovů. Škola, kde jsem působil, měla totiž víc než 40 let družbu se školou v Tupesích, a tak mi není tento nádherný kraj pod Buchlovem úplně cizí. Mám tady hodně známých a kamarádů a věřím, že i ve farnostech najdu spoustu přátel. Je mi 47 let a vím, že najít přátele a budovat domov všude tam, kde jsem, je moc důležité. Hos-

podin ve své lásce a milosrdenství dává každému z nás to, co potřebujeme. Je na nás, jestli to přijímáme a chceme poslouchat, co nám říká. Jsem moc rád, že jsem důvěřoval Bohu, slyšel jeho volání a rozhodl se změnit svůj život od základů. Šťěstí člověka spočívá v nacházení skutečných pokladů, ne v náhražkách, jako jsou peníze, postavení nebo sláva. Víra v Boha, modlitba, úsměv

a láska jsou mojí životní filosofie. Víru v Boha jsem dostal od prarodičů, modlitbu jsem si zamiloval postupně, úsměv je věc, která nic nestojí a umí dělat zázraky, a láska je cit, který bychom měli s radostí přijímat, ale i rozdávat kolem sebe. A o to se snažím svým životem a postoji i já.

František Šary,
jáhen pro farnosti Bílovice a Březolupy

Kronika obce

Dne 21.8.2021 proběhla na KD Nedachlebice výstava o historii školství v Nedachlebicích, které předcházela dlouhá příprava a shromažďování podkladů od institucí i občanů. Z výstavy si občané mohli odnést brožuru o historii školství v Nedachlebicích, pohled s otiskem replik dobových razítek a děti si mohly vystavit své vlastní vysvědčení nebo se vyfotografovat ve staré školní lavici.

Ráda bych na tomto místě vyjádřila díky jak všem občanům, kteří si vzpomněli a zapůjčili materiály, tak i OÚ za proaktivní přístup. Shromáždění, třídění a příprava materiálů na takovou akci je proces zdlouhavý a náročný, ale veskrze zajímavý. Už teď mohu říci, že při třídění materiálů se začalo rýsovat téma, které by stálo za další zpracování. I při něm bude zapotřebí spolupráce občanů, kteří by se mohli probrat svými fotografiemi a archivními materiály a za dlouhých podzimních a zimních večerů zavzpomínat. Třeba na to, jak se v Nedachlebicích hrálo divadlo...

V následujícím článku se ještě vrátím k výstavě a zveřejňujeme vzpomínky pamětníka J.Šuranského na některé učitele.

Vzpomínky J. Šuranského na učitele Pardíka, Vítka, Vystrčila

(Paměti Josefa Šuranského I., str. 25-26)

...„S panem nadučitelem Pardíkem učil tu na škole pan učitel Vystrčil František, rodák z Měřovic na Hané. Byl dobrý, ale přísný, kdo si zasloužil, aby s ním šel pobesedovat do kabinetu, ten se chránil-dál se o jeho přízeň neucházel. Mne učil dva roky pan učitel Pardík v první třídě v prvním oddělení, jeden rok učitel Krystýnek Josef v druhém oddělení, učitel Vystrčil jeden rok v první třídě druhé oddělení a jeden rok v druhé třídě v prvním oddělení, dva roky pak nový nadučitel Vítek v prvním a druhém oddělení druhé třídy a poslední rok pan učitel Rudolf Kylián.

Když v roce 1901 měl nastoupit nový nadučitel Vítek, vedl nás učitel Vystrčil naproti k Částkovu. Působil na škole v Hřivném Újezdě, pocházel však z Biskupic. Jak jsme se střetli za dědinou, tak vystoupil z vozu, pozdravili jsme se a přivítali a on zase nás a pak jsme dostali velkou spoustu sekanců, a v nich při výrobě zanesena různá křestní jména. Už byl týden tady, a my mnozí ještě jsme měli ty sekance, takové jsme totiž neviděli ani dosud neměli. Přivedli mu z Újezda také krávy a hospodářské potřeby, tou dobou nadučitelé mívali levně pronajatou obecní půdu a menší práce si dělávali sami. Měli s sebou služebnou Terezu, němou, ta jim obsluhovala krávy a vepře a jezdila s kravama. Děti měli: v Újezdě už provdanou Marii, do učitelského ústavu do Příboře chodil Miloslav, učitelkou industriální už byla Milada, do gymnázia v Hradišti chodil Břetislav, a do obecné chodili Bohuslav o rok mladší než já, Vladislav o 2 roky a Božena o 3 roky mladší než já. Břetislav nedostudoval, zemřel na tuberkulózu, a Milada zemřela brzo po příjezdu do Nedachlebic. Bohuslav s Vládou vystudovali oba gymnázium v Hradišti a učitelský ústav v Příboře. Božena se vdala do Bílovic za Sobka, vyučeného obchod-

Výstava 120let od příchodu Jana Vítka

níka, později se odstěhovali po smrti rodičů do Kunovic. Bohuslav byl v Brně.

Vzpomínám, že v učení jsem trochu kulhal ještě třetí rok za učitel Vystrčila, ale ten mne z toho za rok vyvedl. Toho, kdo se málo nebo špatně učil, rád táhal za vlasyna skrání u uší. To chytil oběma rukama a Co, Jóžo, půjde to nebo né? A zdvihal od země na špice prstů a tou drezurou aspoň u mě docílil dobrého výsledku. Ze strachu jsem se více učil doma, něco bratr pomohl, vida, že mám vlasy vytahané u uší, takže koncem školního roku už nebylo ani stopy po Jóžo půjde to, a měl jsem sám z toho radost.

Na pana učitele Krystýnka mám pěkné vzpomínky, jak nás učil s tyčkama a vodil na vycházky do polí a lesů. Pamatuju dosud na pochodovou píseň, kterou nás naučil:

Není lépe, jako z jara, v hájek sobě vběhnouti,
zní tam libá, snívá báje, voní každé zákoutí.

A druhá sloka zněla:

Varhany zde rozehrané v dáli už se hotoví,
hudba jemná lesem vane, odkud táhne? Kdož to ví!

Vzpomínám také na pana učitele Vystrčila, když nás učil v druhé třídě. Co jsme odpoledne s Gustou Dostálkovým a Lojzou Maráškovým vylíčili a pan učitel nás nechal po škole a dal nám psát trest. Odešel a za sebou otočil klíčem, zamkl nás tam, abychom neupláchl. My opsali tresty a z dlouhé chvíle zevlovali u oken. Škola sousedila s bývalou tvrzí, kde bývali Maráškoví. Šířka mezi školou a tvrzí nebyla ani 4 metry a okno druhé třídy bylo zároveň s oknem Maráškovým. Lojza tam uviděl někde mladšího bratra, asi 6 roků měl, kluk taky jako Lojza, no nezbeda. Lojza na Něho volá: Franto, dones nám desku, dáme si ju do oken, jsme tady zamčení! Franta se ztratí a za chvíli se objeví s deskou chce nám ji podati. Zaručeně by ji nepodal tak, abychom my ji mohli dosáhnout rukam, Lojza už otevřel okno, vlezl do něho, sedl si na něj a svěsil nohy dole, já s Gustou každý z jedné strany ho drželi za gatě v pasu. A v tom okamžiku, co se Franta namáhal desku vystrčit z okna, klíč v zámku zaskřípe a klika cvakla jako v Polednici a pan učitel bledý jako stěna přiskočí k oknu, ale velice mírně: Hoši, co to děláte? Toho nechte, a Lojzu vtahuje do třídy. V rozčilení nám vykládá, jak jsme se mohli pádem z patra zabít. A následky by byly i pro něho samého velmi nepříjemné. Ani neprohlédl opsané tresty a od té doby se nám zdálo, že je na nás mírnější. Tak skončila naše touha dostat se z doučovací hodiny ven.

Jak jsem udělal panu nadučiteli Vítkovi a Místní školní radě radost (konec roku 1913)

Tamtéž, str.174

...Ve školních třídách byly vysoké litinové kamna a velice dobře hřály. Že však velmi dobře, už od roku 1884, co byla škola postavena, tak vnitřní rošt, v podobě dost hlubokého koše, tohoto roku při začátku topení na podzim se zdál panu nadučiteli podezřelý, ale že snad ještě vydrží tuto zimu. Ale nevydržel. Koncem listopadu mu vypověděl službu, propálený se rozpůlil a nebyl k potřebě. A co teď, zima na krku, kam se obrátit? Povykládali si při svolání školní rady a konečně jim napadlo obrátit se na Jožku Frantového (pozn. Přezdívalo se tak Josefu Šuranskému podle jména otce- kvůli lepší orientaci četných rodinách Šuranských.) v Přerově.

Začátkem prosince jsem dostal dopis v úřední obálce Místní školní rady v Nedachlebicích. Hned jsem poznal písmo pana nadučitele (Vítka), co asi chce? Vytáhnu plánek čehosi a dopis. Píší, že se jim v kamnech rozsypal koš, a neví, kde to splášt, tak starý typ roštu. Že přikládají plánek a rozměry, s prosbou udělat jim dle toho nový. To jsem hned věděl, že dle plánu to nepůjde, bez modelu slévač koš neodlije a dělat model by bylo drahé a brzo né, jak chtěli. Přesto jsem s tím šel ke správci kanceláře slévárenské a ten mi potvrdil, co jsem si myslel dřív. Dodal starý, byť rozsypaný a všechny součástky, ať nic nechybí a na Vánoce bude hotov. Ještě ten večer jsem to napsal a dal rekomando do ekspres na poštu. Za dva dni došla bedna se zbytky starého roštu. Slévači nad tím kroutili hlavami, ale já mistra uprosil, a tak se do toho dali. Částka k částce, popřilepovat a pak po vrchu k tomu účelu zvláštním tmelem potáhnout a nechat 12 hodin vysušit a teprv modelovat do písku.

A věc se podařila. Když jsem pak viděl nový koš, už očištěný, měl jsem sám radost z té střepiny. Zaslal jsem zase dopis, že pojedou na svátky domů, že přivezu s sebou rošt, ať mi pošlou povoz do Napajedel. Za rošt jsem zaplatil 7 korun, za zavazadlo 4 koruny a to včetně i slévači Navrátilovi, který to odléval a já z Napajedel se tentokrát svezl a dostal 5 Kč od pana nadučitele. Ten měl velkou radost, to bude prý mět skutečně veselé Vánoce. Musel totiž do třídy dát své z bytu, tak tím se to rázem vyřeší a bude mít své.

Žehnání pamětní desky bratrem Františkem

O Jaromíru Zapletalovi, správci školy od roku 1924

(Paměti Josefa Šuranského II., str.74)

...Správce školy, Jaromír Zapletal, rodák z Jarošova, nastoupil do školy 1. září 1924. ... Za hospodyní si Zapletal dovedl svou sestru Fanny, svobodnou slečnu z Jarošova, a ta s nama velice ráda hrávala divadlo. Zapletal byl už pokrokový řídící a hned při nástupu se mu stal malér. Přes prázdniny ženské ve škole uklízejí, líčí atd. Zapomněly pověsit po úklidu ve třídách kříže. Tak to zastal Zapletal. Ale hned po prvním dnu vyučování donesly děti domů zprávu, že se ve škole nepověsily kříže na stěnu. A bylo zle. Někteří horliví občané, zvláště ze strany lidové, přes poledne se jich několik sešlo, ženy i muži ... se vypravili na nového řídícího a tam mu připravili pěknou přivítanou, za kterou jim jistě nepoděkoval. Nakonec pro dobrou vůli jim řekl, dejte si tam, co chcete.

O knihovně a učitelkách A.Veselé a J. Petrášové (vzpomínka z roku 1926)

Tamtéž, str.68

... Učitelka Albína Veselá, která tu od roku 1920 učila, převzala v roce 1922 vedení obecní knihovny po učitelce Jaroslavě Petrášové, která odešla do Nedakonic. A při té příležitosti jsem se s ní líže seznámil, protože mi v zimě nosila opravovat knihy a také nové do knihovny vázat. „Když přišla nová učitelka Hanzlíková z Chropyně, bydlela nějaký čas u nás. Když viděla, co všechno s knihama dovedu udělat, zeptala se, zdali bych jim doma také svázal knihy.“

Řídící školy Ladislav Koutný

Tamtéž, str. 72-75

1. září 1926 nastoupil na zdejší obecné škole jako řídící školy pan Ladislav Koutný, bývalý legionář za světové války. Byl to učitel pokrokový a také bez konfese. To ale lidé mnoho nevědělo, protože se jako učitel dětí s nimi šzil, a jak to bývalo dříve zvykem i před vyučováním, se s nimi modlil. To se brzo rodiče žáků dověděli, jak si počíná při vyučování dětí, tak si žáci i většina lidí oblíbila nového řídícího. Jak se seznámil ve zdejším prostředí, seznámil se i se mnou prostřednictvím učitelky Albíny Veselé. Odebíral několik časopisů a ty zas po žácích posílal do rodin na čtení s tím doporučením, aby dali číst i dalším sourodům. Nám posílal Národní osvobození. ...

Paní jeho, Miluška jí říkal, byla také učitelkou, ale neučila. Byla dcerou ředitele měšťanské školy v Bzenci. Nebyla pevného zdraví a měl ji velice rád. Byl by jí, jak se říká, modré z nebe snesl. Pan řídící měl ještě tatínka, také učitele ve výslužbě, který k němu občas přišel na návštěvu. Psával také články a básničky do časopisů, které odebíral.... V roce 1931 mu manželka onemocněla. V roce 1932 odchází do Bzence za ředitele Národní měšťanské školy. V roce 1948 pořádal Bzenec oslavu 50. výročí té školy a pan ředitel mi poslal

brožurku s věnováním. Obsahem mimo jiné bylo i 9 básní, které složil jako ředitel té školy.

Vzpomínka na 1.výročí vydání Slovácké dědiny, rok 1929

Tamtéž, str. 87

29. ledna jsem si připomněl výročí z loňského roku. Pan nadučitel Vítek při svém zaměstnání také včelařil, a někdy při chodění do školy mně Bohuš dal ochutnat chleba medem mazaného. Dále zastával funkci obecního tajemníka za starosty Karla Chalupky č. 41 a pak pracoval na sepsání knihy Slovácká dědina Nedachlebice. Byl to, jak sám říkal, příspěvek ke kulturním dějinám Slovácka.

Pro nedostatek prostředků nemohl ji vydat knižně, až už byl v penzi, tak se jeho synové Břetislav, Bohuslav a Vladislav, všeci tři učitelé, spojili a dali do tisku. A dne 29. ledna 1928 svolali občany, kteří mají zájem o tu knihu, tak ji prodávali za 10 Kč. Já si koupil 3, pro sebe a pro chlapce. Přece se dožil pan nadučitel vyjít své trpělivé a mravenčí práce, že vyšla knižně.

(Vzpomínky vybrala a uspořádala Z. Hrnáková)

Nedachlebjan

Před rokem se v září nemohly konat Slavnosti vína v Uherském Hradišti, nemohli jsme oslavit v listopadu Martinské hody. Všichni pevně doufáme, že už nám krásnou tradici nikdo nezakáže, nezruší.

Letošní hody jsou naplánované na 13. lis-

topadu. Chasa už má za sebou první schůzku. Vypadá to, že všem ten rok „bez krojů“ chybí a na hody se těší. V pátek se začínají scházet na hasičárně, určitě mezi sebou rádi přivítají i nové posily.

Dnes ještě nevíme, jaká bude situace

a jestli bude možné hody pořádat. Chceme být optimisty, chceme opět slavit Martinské hody, obdivovat krásu krojů, bavit se na hodo-
vové muzice.

Tak si držíme pěsti, ať nám to všem vyjde.

B. Sládková, Nedachlebjan z.s.

Nedachlebjan - Zpívání pro postižené tornádem

Kdo zná historii našeho sboru není mu Charvatská Nová Ves neznámá.

Díky dlouholetému přátelství mezi manželi Dostálkovými a paní Hallangovou, členkou Slováckého krúžku Charvatčané, jsme dostali pozvání na tradiční akci „Večer plný duet“. Pozvání k nám přicházelo již několik let, ale až letos jsme se s paní Alenou Šuranskou odvážily vystoupit. Nebyla to první návštěva tohoto kraje a ženy z „Charvatké“ u nás nejsou také cizí. Možná si někdo vzpo-

mene při zpívání na Nedachlebském džbánku na ženský sbor s krásně vyšívány bílými zástěrkami.

Když jsem paní Maruše Hallangové poprvé volala, že konečně přijedeme, vůbec jsem neměla tušení jak velká akce to bude. Prvním zaleknutím bylo, že to byl letos výjimečně benefiční večer, což předpokládalo hojnou účast a druhé, že úvod akce přenášel přímým přenosem Český rozhlas Brno.

Po dlouhých měsících pěvecké odmlky,

pominu-li krátký program při odhalování pamětní desky panu učiteli Vítkovi 21. srpna, jsme se v pátek odpoledne vydali na cestu do sousedního kraje. „Vřelý vztah“ s panem starostou nám umožnil zapůjčení obecního auta i s jeho maličkostí jako řidičem a doprovodem zároveň. Zájem byl natolik velký, že jsme se všichni do obecního auta nevlezli. Ostatní proto přivezl osobním autem pan Vladislav Dostálek. Cesta byla kvůli objízďce hodně zdlouhavá, ale s dobrou náladou nám to uběhlo. Po příjezdu nás mile přivítala paní Hallangová a seznámila nás s programem. Proběhla malá zkouška s CM Vladimíra Beneše, a pak už jen ustrojení do krojů. Zahájení patřilo Slováckému krúžku, hostům z Kyjova a Horňácka, ale hlavně známým pěveckým dvojicím, jako jsou sourozenci Batkovi, manželé Uhrovi a Olga Baričičová s Lukášem Prajkou. Cílem večera bylo vybrat co největší finanční obnos pro tři rodiny a ženský sbor z Moravské Nové Vsi postižené ničivým tornádem. Tornádo lidem doslova převrátilo život vzhůru nohama. A členkám sboru též. Nejenže mají poničené domy, z nichž se některé musely i zbourat, ale utrpěly i jejich kroje. Něco půjde opra-

vit, ale mnohé jsou nenávratně zničené. Přičemž některé kousky nosily ještě jejich babičky, takže přišly i o kus historie. Proto jsme jim i my s přispěním obce poskytli finanční částku právě na obnovu krojů. Sami známe hodnotu krojů a jejich vzácnost nejen finanční, ale i složité pořízení některých částí. Přejeme všem postiženým lidem, aby se jim život co nejdřív vrátil aspoň trošku do normálních kolejí. Vraťme se k večeru 3. září. Solidarita všech zúčastněných, kterých bylo asi na šest set byla obrovská a stejná byla i vybraná částka tohoto večera. Za přispění sponzorů přesáhla půl miliónu. Je vidět, že Morava vždycky držela pospolu. Je to krásné srdečné gesto. Večer byl hezky zorganizovaný a utekl jako voda. S příjemným pocitem krásně prožitého večera, jsme se po půlnoci vraceli domů. Jsme za toto přátelství upřímně rády a věříme, že brzo bude příležitost se znovu setkat.

*Za ženský sbor Nedachlebjanky
J. Jandoušová*

Rybáři

Zdravím vás, milí spoluobčané, blíží se podzim, a to je pro mnoho z nás rybářů nejoblíbenější období roku.

Tento rok jsme trochu netradičně museli udělat otevírání rybníků a dospělácké rybářské závody dohromady. Důvodem bylo, že všechny akce byly přes léto a my jsme měli jen omezený počet termínů, kdy vše uspořádat. Rozhodli jsme se pro sobotu 31.7. Naštěstí nám počasí vyšlo a spoustu lidí nás přišlo podpořit, za což jim děkujeme. Tento závod byl jedinečný už jenom tím, že za celý závod se chytlo 14 amurů v rozmezí 60 cm až 75 cm. A to se ještě minimálně 6 kusů vypnulo. S kapry to po celý závod bylo horší, ale nakonec i ty se podařilo vytáhnout.

Závodu se zúčastnilo 17 rybářů a stupně vítězů byly následovné. Největší rybu (amura 75 cm) chytil Aleš Hubáček. Druhý skončil Radim Řezníček (amur 73 cm) a třetí místo bylo dělené. Amura 71 cm chytili 3 lidé. Tým PK (Pavel Doležel a Klárka Šubardová), Libor Běhůnek a Libor Haša. Největšího kapra 59 cm chytil Michal Pravdík ml., druhý skončil Miroslav Šubarda ml. (kapr 55 cm) a třetí místo bylo opět dělené, a to Miroslav Šubarda ml. a tým PK (kapr 54 cm).

Další velkou akcí pro nás bylo uspořádání již 2. ročníku dětských rybářských závodů. Uskutečnily se v sobotu 28. srpna od 8:00 a končily ve 14:30 vyhlášením a opékáním špekáčků, jelikož od 15:00 začínala další

obecní akce u Včelína. Ze začátku jsme měli obavu z počtu zúčastněných dětí, jelikož se nám dlouho nikdo nehlásil, ale nakonec jsme měli ještě více dětí než minulý rok.

Celkem se dětských rybářských závodů zúčastnilo 47 dětí, které chytly 16 mírových ryb a zbytek podmírových ryb. Závod byl rozdělen do dvou věkových kategorií na mladší děti (3,5 – 9 let) a starší (10–15 let). V mladších vyhrál Filip Hubáček (amur 74,5 cm), druhý skončil Vojtěch Fusek (kapr 55 cm) a třetí skončil Václav Buchta (kapr 54 cm). Ve starších zvítězil Viktor Juřena (amur 75 cm), druhý skončil Adam Chmelík (kapr 55 cm) a třetí skončil Josef Vaněk (kapr 48 cm). Spe-

ciální cenu dostala Amálie Juřenová, která chytila karase, který měřil 40 cm.

Ted' nás čekají závody dvoučlenných týmů od soboty 9. října až neděle 10. října, které poprvé uspořádáme na OL1. Během tří dnů se nám přihlásilo 14 týmů, a proto jsem již musel zastavit přihlašování dalších týmů. Doufám, že nám vyjde počasí a hlavně, že stihneme nasadit nové ryby. Celkem nám mají přivést 300 kg kapra výběrového, což jsou ryby ve váhovém rozmezí 2,5 až 3 kg.

Taky budeme poprvé sadit candáta. Celkem jsme objednali 20 kg této ryby, což by mělo odpovídat 20 až 22 mírovým kusům. Doufám, že se nám je v rybníku podaří rozmnožit a hlavně doufám, že přežijí léto.

Chtěl bych poděkovat všem, co se mi snaží pomoci. Jak s těmito akcemi, tak hlavně s brigádami. Jsem rád, že jsme si tu vytvořili velmi dobrou partu a takto si ji udržujeme a ještě zvětšujeme.

Za všechny rybáře Michal Pravidík ml.

Zahrádkáři vám radí

Říjen

V průběhu října nám v ovocné zahradě dozrává poslední ovoce. Ze stromů postupně sklízíme zimní odrůdy jablek a hrušek a také podzimní odrůdy slivoní.

- Na začátku měsíce lze ještě připevňovat lepkové pásy na kmeny ovocných stromů, které slouží jako ochrana proti pídálce zhoubné a podzimní.
- Při výskytu strupovitosti na jabloních a hrušních můžeme před opadem listů postříkat stromy 5-7% roztokem močoviny, která podpoří rozklad odumírajících listů a omezí tím další šíření této houbové choroby v následujícím roce.
- Kuchyňsky zpracováváme spadlé neporušené ovoce a také ovoce, které není vhodné pro uskladnění.
- Postupně sklízíme poslední plody pozdních ostružin a remontančních maliníků.
- Je-li průběh podzimu suchý, zaléváme ovocné dřeviny. Především se zaměříme na nově vysazený jahodník a mělce kořenící stromky.
- Před podzimní výsadbou připravujeme záhony a jámy pro výsadbu nových prostokořenných stromků a keřů. Při výběru vhodného místa zohledňujeme základní fytosanitární hlediska, zejména střídáme ovocné druhy – peckoviny po jádrovinách a naopak.

Listopad

Listopad je měsíc klidu, ovocné stromy jsou stále v dormanci, tedy v období vnitřního fyziologického vegetačního klidu, kdy lze říci, že spí. Převážně většinu stromů a keřů již také opadaly letošní listy. V korunách zůstávají pouze plody některých odrůd jabloní a netradičních druhů jako potrava pro ptáky v nadcházejícím zimním období. Z ovocnářského hlediska jsou i nadále problémem přischlé mumifikované plody peckovin i jádrovin, které je nezbytné sklepat. Ušetříme si tak několik zbytečných pesticidních postřiků v příštím roce.

Tematická pranostika: „Kvetou-li stromy v listopadu, sahá zima až k létu.

- Dokončujeme ošetřování stromů a keřů po končícím vegetačním období. Zde je potřebné, jak už bylo výše uvedeno, odstra-

nit zejména rostlinné zbytky (odumřelé orgány stromů a keřů), jako jsou opadané zahnívající plody a listy.

- Vhodné je také odstranit či odborně zakrátit zlomené a poškozené větve, rány po odstranění větví takto vzniklé ošetřit latexem nebo vhodným balzámem.
- Velmi prospěšné je posekat trávu zejména v případě celoplošného zatrávnění sadu anebo vytvoření černého úhoru okolo kmenů stromů či keřů. Omezí se tím konkurence stromům i keřům zejména v případě suché zimy. Trávu je možné ponechat v bezprostředním okolí stromů jako mulč, který zadrží vláhu i ochrání kořeny dřevin před zimními mrazy.

Prosinec

Ovocným stromům končí období vegetačního klidu, o čemž se můžeme přesvědčit nastříháním větviček s květními pupeny tzv. Barborky (zvykově 4. prosince, lépe okolo 10.-15. prosince). Z astro-nomického hlediska 22. prosince končí podzim a začíná zima.

- Práce v ovocné zahradě jsou v prosinci z větší části závislé na průběhu počasí. Prosinec umí být suchý a studený, ale také mokrá, kdy deštivé plískanice přicházejí jedna za druhou. Zde jedna typická pranostika: „Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží“.
- V případě příhodného počasí můžeme stále vysazovat stromy a keře, po výsadbě vždy vysazené dřeviny důkladně zalejeme.
- Je vhodné období pro klučení starých stromů a keřů.
- Od poloviny prosince se mohou odebírat ze stromů vyzrálé jednoleté výhony (pruty) pro pozdější přípravu roubů ať už pro roubování v ruce nebo přeroubování stromů v terénu anebo pro přípravu oček (pro jarní chip budding).

Zdroj časopis Zahrádkář.

Vychytávky:

Pokud chcete, aby se brambory ve slupce nerozvaňovaly, tak osolte vodu na vaření.

Uvažené brambory se dobře loupou, když je po vylití horké vody na chvilku namočíme do studené vody.

Za výbor ČZS Vojtěch Lysoněk

2. ročník Traktoriády v Nedachlebicích

14. srpna se v naší obci nesl opět zvuk motorů. Letošní ročník se konal o necelý měsíc dříve než ten loňský. Naše obavy o malou návštěvnost kvůli dovoleným se nenaplnily a návštěvníků přišlo opravdu hodně. Už

jsme věděli do čeho jdeme a lépe jsme se připravili. Účast závodníků byla podobná jako loni. Přes 35 závodníků na traktorech, terrách nebo zahradních traktůrcích. Tentokrát byl nejvzdálenější závodník až z Losině u Plzně.

V každé z kategorií se na stupních vítězů umístil minimálně jeden nedachlebský traktorista. Bylo vidět, že si akci všichni užívají. Přípravy závodních strojů probíhaly snad ve všech garážích. Lakovalo se, umývalo, vy-

sávalo v kabině. Zkrátka všechny práce potřebné k tomu, aby se traktor všem líbil. Naletštěný vydržel pouze do projetí bahenního příkopu, poté už nezůstal ani jeden traktor suchý a čistý tak, jak přijel.

Rád bych jménem všech pořadatelů poděkoval dobrovolnickému sdružení Rescue

SAR Morava za zajištění akce z bezpečnostní stránky a vození dětí na čtyřkolkách. Dále také dobrovolným hasičům z Bílovic a Obci Nedachlebice, která nám ve všem vyšla vstříc.

Zvláštní poděkování patří dobrovolníkům, kteří nám s organizací pomohli, a to

hlavně ve stánku. Stát na nohou celý den od šesté hodiny ranní až do osmé večerní ve 30°C nebyla sranda, ale vše s přehledem zvládli.

Za nás se akce opět podařila a těšíme se na vás zase za rok.

Za pořadatele J. Rous

TJ Nedachlebice - Léto 2021

Léto z pohledu počasí tentokrát však „léto jak má být“ už máme za sebou. Fotbalisté si ani v tomto stále pandemií ovlivněném čase dlouho neodpočinuli. Po uvolnění zdravotně-bezpečnostních opatření ve druhé polovině července zahájili přípravu na nové soutěžní ročníky 2021/22. V družstvu mužů nedošlo k žádné významné obměně kádru. Stále intenzivněji se do prvního mužstva

Těžké boje mužů s Kunovicemi

zapojují talentovaní mladí hráči René Kafka, Robert Hubáček a David Hoferek. Do mužstva se vrátil po zranění Václav Králík a z Březolupe si chce náročnou soutěž vyzkoušet mladý hráč Řezník. Naše I. mužstvo se zúčastnilo v rámci přípravy na novou sezónu i krajské soutěže o pohár hejtmána zlínského kraje, kde po vítězství v Topolné ztroskotalo v osmifinále na mužstvu Spartaka Hluk. Sehrálo také dva přípravné zápasy s kvalitními týmy FK Luhačovice a TJ Prakšice-Pašovice.

Přes přísná zdravotně-bezpečnostní opatření se nám rozběhla soutěž. Věříme všichni, že ji neovlivní opět koronavirus Covid-19 a že naše mužstvo bude znovu hrát důstojnou úlohu v krajské soutěži i v tomto soutěžním roce. Je to úkol nejen hráčů, výboru, ale i realizačního týmu v čele s trenérem MVDr. M. Bednaříkem a vedoucím mužstva C. Řezníčkem. Začátek nového ročníku soutěže se mužstvu nevydařil. Hlavní příčinou jsou četná zranění klíčových hráčů.

Naši nejmenší se i přes prázdniny pustili do přípravy a dělají radost nejen trenérům, rodičům, ale i všem, kdo se o budoucnost nedachlebského fotbalu zajímají. Kvalitní práci odvádějí trenéři Michal Váňa a Jaromír Šuranský a mužstvo jim to vrací ve výsledcích skvěle rozehrané soutěže.

Tradiční turnaj „Starých pánů“ se letos po odluce uskuteční v září v Březolupech. Věřím, že kluci naváží na tradici úspěchů předchozích ročníků i předchozích generací fotbalistů a turnaj vyhrájí.

Znovu chci touto cestou ocenit práci, kterou odvádějí hospodáři oddílu pan C. Řezníček a M. Ondroušek. Je třeba ocenit jejich úsilí v údržbě areálu (šaten, tribuny i obou hracích ploch) i za pomoci pracovníků obecního úřadu. Myslím, že tak oddíl vytváří velmi kvalitní podmínky pro výkon obou našich mužstev a dobrou prezentaci obce před hostujícími hráči i jejich fanoušky.

Pandemie tentokrát zabránila konání tradičních letních akcí tělovýchovné jednoty. Museli jsme oželeť konání populární taneční zábavy se skupinou Reflexy Original i 4.ročník „Sportovního dne o pohár starosty obce“

Pokračuje velmi dobrá spolupráce se zastupitelstvem obce

v čele se starostou panem Josefem Jandoušem. Dochází k postupné realizaci strategického koncepčního materiálu zpracovaného společností B-Projekting, směřujícího ke zkvalitnění celého kulturně-sportovního areálu. Po osázení jižní části areálu novými stromky a realizované první části nového oplocení areálu se bude díky získané dotaci v těchto pracích letos pokračovat. Za nás za sportovce má

tento záměr zastupitelstva jednoznačnou podporu. Ve spolupráci a za finanční pomoci společnosti ČEZ, jak jistě už víte, jsme vybudovali osvětlení tréninkové hrací plochy. To hráči ocenění teprve po nástupu zkrácených podzimních dnů. Další připravovanou investiční akcí bude generální úprava hlavní travnaté hrací plochy.

Za TJ Nedachlebice Ing. J. Šuranský

Rozlosování MUŽI – podzim 2021 – I.A třída B

Datum	Začátek		Domácí	Hosté	Výsledek
ne 08.08.	17:00		Nedachlebice	Buchlovice	0:2
ne 15.08.	10:00	08:30	Zlechov	Nedachlebice	2:4
ne 22.08.	16:30		Nedachlebice	Těšnovice	2:4
ne 29.08.	16:00	14:15	Dolní Němčí	Nedachlebice	4:2
ne 05.09.	16:00		Nedachlebice	Šumice	1:1
ne 12.09.	15:30	13:45	Újezdec	Nedachlebice	3:0
ne 19.09.	15:30		Nedachlebice	Kunovice	2:6
so 25.09.	15:00	13:15	Hluk	Nedachlebice	
ne 03.10.	15:00		Nedachlebice	Koryčany	
ne 10.10.	14:30	12:45	Nivnice	Nedachlebice	
ne 17.10.	14:30		Nedachlebice	Bojkovice	
so 23.10.	13:30	11:30	Osvětimany	Nedachlebice	
ne 31.10.	13:30		Nedachlebice	Fryšták	

Rozlosování ŽÁCI – podzim 2021 – okresní soutěž

Datum	Začátek		Domácí	Hosté	Výsledek
ne 29.08.	13:30		Topolná	Nedachlebice	2:4
ne 05.09.	10:00		Nedachlebice	Tupesy	5:1
ne 12.09.	13:00		Jarošov	Nedachlebice	3:7
ne 19.09.	10:00		Nedachlebice	Traplice	
ne 26.09.	10:00		Jalubí	Nedachlebice	
ne 03.10.	10:00		Nedachlebice	Mistřice	
ne 10.10.	10:00		Březolupy	Nedachlebice	
ne 17.10.	10:00		Nedachlebice	Bílovice	
ne 24.10.	10:00		Babice	Nedachlebice	

Obec Nedachlebice uvádí divadelní představení

Cimrman/Smoljak/Svěrák

AKT

Rodinné drama

Divadelní hra z pera
geniálního myslitele Járy Cimrmana,
kterou ve svém volném čase nacvičil divadelní spolek
„DIVADLO NAHODILÝCH OCHOTNÍKŮ“ (DNO) z
Vizovic.

Osoby a obsazení:

Žíla: Miroslav Hála
Žílová: Vladimír Škabraha
Ladislav Pýcha: Miroslav Kohoutek
Bedřich Sára: Vilém Kolařík
Dr. Turnovský: Petr Smetana

Režie: Miroslav Hála

sobota 11.12.2021 18.00 sál KD Nedachlebice

ZMEŠKALI JSTE NĚKDY DŮLEŽITÉ INFORMACE?

Nechejte si zasílat aktuality, oznámení a jiná upozornění z obce
SMS zprávami, e-maily, přes facebook nebo aplikací pro chytré telefony.

Hlasení
rozhlasu.cz

www.nedachlebice.hlasenirozhlasu.cz

Nebo se přihlaste osobně na obecním úřadě.

Je to snadné. A zcela ZDARMA
přihlaste se nyní

OBCNÍ NOVINY NEDACHLEBICE

Vydává Obecní úřad Nedachlebice, Nedachlebice 250, 68715, Nedachlebice. IČO 00291145

Vychází čtvrtletně. Ev.číslo : MK ČR E 22494 v nákladu 350 ks.

Autoři fotografií: F. Dostálek, J. Jandouš, P. Němečková, M. Pravdík, J. Rous, L. Závodná, MŠ

Za tvorbu Obecních novin zodpovídá L. Závodná. Za obsah článků zodpovídají autoři.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, tel.: 608 709 602, www.TiskarnaBrazda.cz